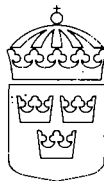

Försvarsutskottets betänkande

1985/86:1

om samhällstjänst för medlemmar av Jehovas vittnen

FöU
1985/86:1

I motion 1984/85:495 av Olle Aulin (m) yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande en utredning om samhällstjänst för Jehovas vittnen. Efter remiss har Bibel- och traktatsällskapet Vaktornet yttrat sig över motionen.

Bakgrund

I samband med tillkomsten av lagen (1966:413) om vapenfri tjänst infördes en ordning som innebar att regeringen från fall till fall beslutar att medlemmar av sekten Jehovas vittnen tills vidare inte skulle kallas in till värnpliktstjänstgöring (jfr prop. 1966:107 s. 49–50). År 1978 ändrades lagen om vapenfri tjänst (prop. 1977/78:159, FöU 28, rskr. 371). Ändringen grundades på 1973 års vapenfriutrednings förslag i betänkandet (SOU 1977:7) Rätten till vapenfri tjänst. Den år 1966 införda ordningen beträffande medlemmar av sekten Jehovas vittnen behölls därvid och fick sitt lagliga stöd i en ny paragraf (46 §) i värnpliktslagen (1984:967). Regeringen har numera delegerat beslutanderätten i dessa frågor till värnpliktsverket (69 § kungörelsen om värnpliktigas tjänstgöring m. m.).

Motionen

Motionären pekar på att Jehovas vittnen till 1973 års vapenfriutredning framhöll att man i och för sig inte var emot samhällsnyttig verksamhet och särskilt nämnde kampen mot alkohol och narkotika. Motionären anser det mot denna bakgrund vara möjligt att ta medlemmar av Jehovas vittnen i anspråk för sådan och likartad social verksamhet. Härvid bör, enligt motionären, såväl män som kvinnor komma i fråga. Han föreslår att en utredning får i uppdrag att klarlägga förutsättningarna härför.

Yttrandet

Enligt Bibel- och traktatsällskapet Vaktornet synes motionären ha missuppfattat innebörden av Jehovas vittnens uttalande till 1973 års vapenfriutredning. Jehovas vittnen anser den i motionen tänkta samhällstjänsten vara att betrakta som ett substitut för värnpliktstjänstgöring. Att godta en sådan tjänst skulle enligt deras mening innebära att man överträder gudagivna principer. Ett Jehovas vittne kan inte acceptera någon som helst tjänst, hur

lovvärd den än må vara i och för sig, om den ytterst är en ersättning för värnpliktstjänstgöring. FöU 1985/86:1

Utskottet

Den nuvarande särbehandlingen i värnpliktshänseende av medlemmar av Jehovas vittnen har tillämpats under nära tjugo år. Den är grundad på bedömningen att det inte finns någon möjlighet att få ett Jehovas vittne att fullgöra värnpliktstjänstgöring eller någon annan tjänst i stället för denna. Eftersom det är lätt att klarlägga om en person är medlem i sekten har det inte varit några problem med den nuvarande prövningen i särskild ordning.

Med stöd av inhämtat yttrande från Bibel- och traktatsällskapet Vaktornet anser utskottet att man måste räkna med att även verksamhet av det slag som motionen åsyftar av sekten kommer att uppfattas som ett oacceptabelt substitut till värnpliktstjänstgöringen. En utredning av det slag motionären förordar torde därför inte vara meningsfull. Utskottet förutsätter att regeringen liksom hittills följer särbehandlingen av värnpliktiga medlemmar av sekten Jehovas vittnen. Motionen bör avslås.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet
att riksdagen avslår motion 1984/85:495.

Stockholm den 5 november 1985

På försvarsutskottets vägnar

Lennart Blom

Närvarande: Lennart Blom (m), Olle Göransson (s), Roland Brännström (s), Åke Gustavsson (s), Kerstin Ekman (fp), Gunnar Björk i Gävle (c), Evert Hedberg (s), Ingemar Konradsson (s), Ingvar Björk (s), Olle Aulin (m), Iréne Vestlund (s), Gunhild Bolander (c), Christer Skoog (s), Carl-Johan Wilson (fp) och Sten Andersson i Malmö (m).